

„Kámen, který stavitelé zavrhli, stal se kvádrem nárožním.“

Mk 12, 11

PANE, CO CHCEŠ, ABYCH UDĚLAL?

Každý křesťan se dostává do situací, kdy si klade základní otázku o svém vztahu k Bohu. Jsou situace, kdy se musí sám rozhodnout pro život křesťana nebo nikoliv, a to nezávisle na rodině, ze které pochází, či dne, kdy přijal křest.

Pane, co chceš, abych udělal nám připomíná slavné dílo *Quo vadis?*¹, které nadchne každé srdce dospívajícího hochy a i dívky. Kdo jej přečte, po celý život na toto dílo nezapomíná. Vyvrcholením románu je, že se již starý apoštol Petr táže Krista, „Kam kráčíš Pane?“. Odpovědí mu je Kristovo znamení, že nastal čas jeho mučednické smrti v Římě, proto se vydal do Říma, kde čekali kati. Po svatém Petru, jak se dovídáme ze životopisů svatých, jsou vyzváni odpovědět otázku následování Spasitele všichni lidé. Obsah otázek je jako příklad zaznamenán v životopisech svatých. Vzpomeňme na životem znučeného mladíka Augustina, který zaslechl ze zahradního altánku slova „vezmi a čti“. Když šel za hlasem „anděla“ našel Evangelista. Či zraněný voják Ignác na hradě Loyola byl psychicky na dně, že skončila jeho výjimečná kariéra vojáka na královském dvoře a z dlouhé chvíle vzal do ruky Tomáše Kempenského Následování Krista ... Obdobně svatý Norbert si myslel ve svých třiceti letech, že má kariéru „klerika připravovaného pro vysoké církevní úřady“ na dvoře císaře Henricha V. naprosto jistou...

Povolání, čemu se má Norbert v budoucnosti věnovat, mu ukázal zvláštním způsobem Bůh v létě roku 1115. Při cestě do městečka Vreden ho zastihla bouře. Během této bouře spadl z koně a byl málem zabit bleskem. Téměř hodinu se ani nehnul. Když procitl, jeho první slova byla: „*Pane, co chceš, abych udělal?*“ Byla to podobná slova, jaké řekl sv. Pavel při svém pádu z koně na jeho cestě pronásledování křesťanů do Damašku. Odpověď Boží uslyšeli všichni stejnou: „*obrácení*“. Konkrétně to vyjádřil Norbert slovy, které zaslechl ve svém srdci: „*Zanechej zlo a čiň dobro. Hledej a šíř pokoj.*“

Okamžitě začal vést život kajícího, chodil bosý a oblékal se do ovčí kůže. Norbert se ihned vrátil do svého rodiště, aby se věnoval modlitbě a pokání. Začal žít v přísném odříkání, modlitbách a studiu.

Kdo byl Norbert?

Norbert se narodil v knížecí rodině pánů z Genep mezi rokem 1080-1085. Jeho rodiče Heribert a Hedvika byli spříznění s tehdejšími císařskými rodem a žili v Xanten, v městě s bohatou historií.

Dostalo se mu dobrého vzdělání, životopisy uvádějí, že byl navíc krásného vzhledu a příjemného chování. Jako druhý syn svých rodičů byl určen pro duchovní a diplomatickou službu

¹ *Quo vadis* je román [polského spisovatele Henryka Sienkiewicze](#) z roku 1896, za který o 9 let později obdržel [Nobelovu cenu](#). Děj se odehrává v římském impériu za vlády císaře [Nerona](#). Na pozadí milostného příběhu římského patricie Vinicia a křesťanky Lygie popisuje počátky [křesťanství](#), krutosti ze strany [Říma](#), Nerovu znučenou zvrhlost, požár [Říma](#) atd. Významnou roli hraje také [Petronius](#), Viniciův strýc a Neronův *arbiter elegantiarum* neboli soudce ve věcech vkusu.

při císařském dvoře, kde žil více světsky než duchovně. Avšak jen do té doby, než zasáhla Boží milost a radikálně změnila směr jeho života.

Důkladně se připravil na jáhenské a kněžské svěcení, které přijal v prosinci 1115 od kolínského arcibiskupa, a z člověka zvyklého na příjemný život se stal putující kazatel. Roku 1118 rozdává všechn svůj majetek chudým a od papeže Gelasia II. získává oficiální souhlas ke své misi být poslem víry. Postupně se k němu přidali další následovníci, se kterými se na žádost laonského biskupa Bartoloměje usadil v Prémontré v severní Francii. Toto místo se tedy stává kolébkou premonstrátského řádu, odtud se téměř okamžitě začíná šířit zeměmi Evropy.

Roku 1126 se stává magdeburským arcibiskupem a znovu i významným hodnostářem ve správě Římské říše. Přes četné překážky, mimo jiné i opakované snahy připravit ho o život, neochabuje v apoštolské horlivosti a 6. června 1134 vysílen prací pro Boží království v Magdeburku zemřel.

Ostatky svatého Norberta byly po složitých jednáních s protestanty, kteří získali magdeburskou katedrálu do své správy, převezeny roku 1627 přes Doksany do strahovského kláštera v Praze. Tehdy byl svatý Norbert zařazen mezi patrony naší země.

O čem prameny mlčí je období druhé světové války. Jedna naše příbuzná, jménem Milada Koudelová, byla v té době bezdětná vdova, které patřila vila v ulici Vlašské na Malé Straně proti Nemocnici Milosrdných sester svatého Karla Boromejského. Vila jí byla po válce komunisty zabavena a byl v ní umístěn Ústav sociální péče Prahy 1, ten zde sídlí dodnes. Objekt se nachází na svahu pod Petřínskou rozhlednou a z jeho suterénu byly dva vchody do skalního sklepení za domem.

Milada Koudelová byla mimořádně podnikavá a jako zálibu překládala z několika jazyků literaturu faktu, zejména životopisy svatých. Při reedici jednoho vydání životopisu svatého Norberta se spřátelila s opaty strahovského kláštera Zaoralem a jeho koadjutorem Jarolímekem. Spolu učinili tajnou dohodu, že po dobu války ukryjí ostatky zakladatele řádu do bezpečí. Důvodem byly některé skutečnosti, jednak obava, aby Němci neodvezli světcovy ostatky ze Strahova zpět do Magdeburgu, ale především objekt strahovského kláštera má unikátní polohu s impozantním výhledem na Prahu, leč je naprosto nekrytý pro případ bombardování. To by v době války mohlo přivodit zkázu celému objektu. Tak zmíněná trojice spolu ujednala, že budou přeneseny do bezpečí, do sklepení domu Koudelových v blízkosti uprázdněného hrobu. Vchody do skalního sklepení nechala zazdíť svým zahradníkem, aniž by mu sdělila důvod. Prvním svědectvím bylo rozhodnutí naší příbuzné přestat kouřit. Na otázku, proč, dala odpověď až po válce. Bylo to z úcty ke světcům, jehož ostatky uchovávala ve svém domě.

Vše probíhalo klidně, až jednou v noci do domu vtrhlo Gestapo. Majitelka byla vyhnána z lože s příkazem, aby ukázala, co má ukrytého ve svém domě. Její údiv byl nezměrný, neboť netušila, kdo by mohl prozradit tajemství s úkrytem ostatků Norberta. V přítomnosti Gestapa ukázala na vchod, o kterém si myslela, že je prázdný. A zahradník zneužil situace a v druhém vchodě ukryl zbraně Malostranského Sokola, aniž by o tom informoval paní domu. To mělo pro něj bohužel katastrofální následky, svůj dobře míněný čin zaplatil životem. Gestapáci se spokojili, že našli, co jim bylo udáno a více se nepídili, takže světcovy ostatky nenašli.

Po válce se konala slavná bohoslužba na svátek svatého Norberta dne 6. června 1945, kdy opat Bohuslav Jarolímek oznámil, že rakev v boční kapli svatého Norberta byla po dobu války prázdná, neboť ostatky světce ukryla na bezpečném místě jedna na oné bohoslužbě přítomná dáma, která si nepřeje být z pokory jmenována.

Svatý Norbert je jedním z patronů Čech a je nejčastěji zobrazován jako biskup s monstrancí v ruce. Tohoto atributu se mu dostalo pro jeho velkou úctu ke Kristu přítomnému v Eucharistii, jak dosvědčuje několik eucharistických zázraků v Norbertově přítomnosti i jeho nasazení při potírání bludů v této oblasti.

Pro své úsilí při obnově života kněží jistě vyprošuje u Božího trůnu současným služebníkům Církve nasazení pro věc Boží. To je úkol i dnes aktuální.

Svatý Norbert byl mužem neohrožené víry – kéž i nám a naší generaci pomůže otevřít se pro dar hluboké víry a život z ní.

V poslední době se svatý Norbert znovu projevuje i jako přímluvce bezdětných manželů a nastávajících matek.

Vše dobré

Josef Svoboda

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU na ČERVEN 2007

- 1. všeobecný:** Aby Pán chránil všechny námořníky.
2. misijní: Aby se stala církev Severní Afriky působivou svědkyní Boží lásky učitelů.
3. národní: Aby se mladí lidé rozhodovali pro své budoucí povolání nejen s ohledem na vlastní prospěch, ale nechali se při své volbě vést Duchem svatým.

FARNOST - OZNAMY, NABÍDKY, POZVÁNÍ

ÚČAST DĚTÍ NA NEDĚLNÍ MŠI SVATÉ

Na poslední farní radě jsme hovořili také o účasti dětí na nedělní mši svaté.

S hodně malými dětmi (cca do dvou let), které ještě nedovedou být zticha, bude nejlepší být v zadní části kostela s možností úniku do velké předsíně, kde jsou reproduktory. Pro děti, které již příliš neruší a jsou schopny již trochu vnímat dění u oltáře, budou rezervovány první dvě lavice vpředu vlevo + malé židličky před těmito lavicemi + přilehlé židle (pro tyto děti a jejich rodiče, kteří je budou usměrňovat). Zároveň bude otevřena zповědní místnost nalevo od oltáře jako možnost úniku.

Kněz, pokud to bude možné, také např. vyzve děti k tomu, aby *před modlitbou Otče náš* přišly k oltáři. Uvažujeme i o dalších možnostech zapojení dětí např. při obětním průvodu. Větší zapojení by pak bylo zvláště při kytarových mších.

Zároveň by bylo dobré oživit bohoslužbu slova pro děti v klubu. Zatím jsem na to stále sama, proto moc prosím o pomoc maminky a kohokoliv, kdo je ochoten s dětmi alespoň občas vypomoci.

Pokud jde o děti, které při mši vyrušují, je to společný úkol. Pokud dítě začne brečet či jinak se hlasitě projevovat, měli by s ním rodiče bez zbytečného odkladu odejít ven. Na druhou stranu ostatní by měli pochopit, že malé dítě nemůže vydržet být celou mši svatou potichu a bez pohybu.

Věřím, že dobrovolným respektováním uvedených pravidel můžeme přispět k hlubšímu prožívání liturgie i farního společenství.

Zdeňka Veselá

DĚTSKÁ MŠE NA ZÁVĚR ŠKOLNÍHO ROKU

bude ve *čtvrtek 28. června 2007 v 17,30 u sv. Martina* spolu s 1. svatým přijímáním Josífka Hovorky. Před mší svatou bude asi od 16,45 možnost svátosti smíření pro děti.

FARNÍ VÝLETY

Již vícekrát jsem v naší farnosti zaslechl, že by bylo dobré naplánovat a zorganizovat společné farní výlety. Předběžný návrh je: jednodenní výlety - dvakrát do roka - autobusem - do okolí Prahy - společný oběd - návštěva zajímavého (např. poutního...) místa - další společný program...

Pokud byste se někdo rád ujal (2-3 lidé...) přípravy a realizace výletů - ozvěte se mi! *D. Žofák*

PRODÁM

Kočárek MIKÁDO - 2 kombinace
7 měsíců používaný - pěkný
barva - tmavě modrá se světle modrou; cena dohodou.

tel.: 739 225 760

CELOSTÁTNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE

Tábor-Klokoty, 13. - 19. 8. 2007

V Táboře mohou být všichni ... (inspirováno 1Kor 12)

Mozaika pro Tábor je...

...název akce, jejímž cílem je podpořit Celostátní setkání mládeže v Táboře. Naším záměrem je, aby se dílek mozaiky dostal ke každému člověku, který chce následovat Krista. Mozaika pro Tábor je veřejná sbírka (25.2. 2007 - 31.8. 2007), pomocí které chceme zajistit část finančních prostředků pro letošní setkání tisíců mladých křesťanů z Čech a Moravy. Myšlenkou však není jen snaha materiálně podpořit setkání. Je zde možnost a výzva zapojit se do společenství církve s mladými prostřednictvím modlitby a duchovní přítomnosti na setkání v Táboře, vědomím, že ve své víře nejsme osamoceni.

Podstatou celé sbírky je prodej jednotlivých dílků (cena 50,- Kč) velké mozaiky, která symbolizuje setkání mladých, ale také jednotu celé církve.

Jak se můžeme zapojit

- vzájemnou modlitbou
- společnou modlitbou za setkání dne 13.8.2007 v 18:30 (30min před zahájením setkání)
- „účastí“ na mši svaté za všechny dárce dne 19.8.2007 (přenos Tv Noe, Proglas)

Jak můžeme podpořit setkání materiálně

- zakoupením dílku mozaiky setkání
- finančním darem přímo na účet Mozaiky pro tábor u ČSOB a.s., č.ú.: 211719939/0300, kam se posílají také peníze, které vyberete za jednotlivé dílky mozaiky
- finančním darem předaným na jednotlivá DCM, kam také můžete donést i vybrané peníze za jednotlivé dílky mozaiky
- pomocí s průběžným vyhodnocováním mozaiky = zasláním SMS nebo e-mailu (případně nabídnutím této služby lidem, kteří nemají k dispozici telefon nebo internetové připojení)

Kartičky pro podporu Celostátního setkání mládeže jsou k dispozici u Davida Žofáka!

příhláška na CSM: <http://www.tabor2007.signaly.cz/?stranka=prihlaska-online>

FARNÍ RADA - ZÁPIS ZE ZASEDÁNÍ 31. KVĚTNA 2007

1. Pan Suchel připravil soupis činností, které je nutné zajistit v kostele Sv. Martina, rozdělený do oblastí:
 - a) příprava bohoslužeb, b) údržba kostela, c) údržba okolí kostelaSeznam činností bude vyvěšen v kostelích. Pro zalévání trávy zapůjčí a instaluje postřik pan Klápště. Záhony jsou k dispozici případným zájemcům o pěstování květin.
2. Pan Suchel navrhl v rámci oslav svátku sv. Martina případnou obměnu ohňostroje zvonkohrou, pokusí se ji osobně projednat s vedením MěÚ Řepy a sdělí výsledek jednání na příštím zasedání FR.
3. Pan Žofák upozornil na dva problémy v kostele sv. Martina:
 - a) rozklížené vstupní dveře - pan Žofák osloví sestru Ester s prosbou o zajištění opravy
 - b) keře od souseda ničí zeď - pan Žofák osloví souseda a projedná s ním řešení.
4. Na jednání FR byl pozván pan Milan Dušek, který připravuje knihu o historii farnosti Řepy. Bylo dohodnuto:
 - a) náklady na překlady dokumentů z archivů (odhad 13 tis. Kč) budou uhrazeny z prostředků farnosti na základě finančního dokladu (faktury) - bylo hlasováním schváleno většinou přítomných členů FR.
 - b) pan Žofák zjistí možnost příspěvku ze Společnosti pro obnovu řepských tradic
 - c) pan Dušek zajistí od 6/2007 vedení kroniky farnosti Řepy.
5. Mříž do kostela sv. Martina - pan Kalina projednal s panem Hubáčkem - ten je ochoten mříž vyrobit a osadit, již práci započal.
6. Byl projednán návrh pana Voplakala týkající se návaznosti ukončení nedělení mše sv. na jízdní řád MHD, FR nevydala rozhodnutí.

7. Byla projednána organizace nedělních mší svatých s tímto rozhodnutím:
 - a) vozíčkáři budou umístěni vpravo vpředu před lavicemi a v obou uličkách mezi řadami lavic (vpravo i vlevo)
 - b) v prvních dvou lavicích vpředu vlevo a na malých židličkách (instaluje dveřník) před těmito lavicemi bude vyhrazen prostor pro rodiny s menšími dětmi. Lavice budou označeny informačními tabulkami. Únik pro okolí rušící děti by byl odsud možný dvěma směry za asistence rodiče(ů): vlevo vpřed do místnosti Zpovědnice II, nebo vpravo do chodby a případně ven na atrium (dvůr) budovy. Pod malé židličky bude umístěn malý koberec – prosba o zajištění přes sestru Goretti.
 - c) při kytarových mších (3. neděle v měsíci) bude větší zapojení dětí do mše sv.
8. Zakončení dveřnického roku bude v polovině června - datum upřesní J. Klápště.
9. Pan Klápště navrhl prohlídku Strahovského kláštera II, termín bude určen na podzim.
10. Pan Žofák připomněl výlety farnosti – v Martinovinách uveřejní pan Žofák výzvu pro organizátory výletů.
11. Příští FR se bude konat výjimečně ve čtvrtek 21. června od 19.30 v klubu DCB.

zapsal: Veselý, 1.6.2007

WWW.WYDARENYWESMIRNYWIKEND.SPL

TAKOVOU STRÁNKU nenajdete nikde jinde než v Martinovinách. Na ní se s vámi chceme podělit o hezké zážitky z prodlouženého víkendu (4.-8. května 2007), kdy jsme byli se společenstvím posíleným ještě o lidičky z Kladna a Dejvic **na Vesmíru** - Diecézním centru mládeže v Orlických horách.

Na Vesmír jsme dorazili v pátek a hned druhý den, v sobotu, vesmírný tým pořádal cyklozávod. Nejdříve jsme si prošli trasu (všude kolem Vesmíru jsou rozložené kopce bez většího osídlení) a rozdělili si stanoviště, kde jsme pak hlídali závodníky, ale také fandili. Odpoledne jsme hráli fotbal a volejbal. Poté jsme měli mši svatou v místním kostele. Ten má zvláštní atmosféru... Dřív byl středem větší vesnice Jedlová, která byla však po válce zničena a zbyly zde pouze obvodové zdi kostela a kus věže - v současnosti však už má novou střechu i okna, ale jinak stále ještě hliněnou podlahu, na ní kamenný oltář, klády k sezení a povícero stromků výzdobou. Po večeři jsme šli na kopec ke kříži a cestou se modlili růženec. Jiní - sportovněji založení - však v té době fandili našim hokejistům... Večer byl věnován hvězdám - přednášku o tom velkém vesmíru měl astronom Karel Bejček z hvězdárny v Hradci Králové a když jsme se pak šli pomodlit k soše P. Marie, tak jsme se ho po cestě ještě různě ptali. Věděli jste například, že se Měsíc od Země malilinko vzdaluje, a tak se nám tu prodlužuje den? No - nic si z toho nedělejte: nám se taky zdá, že je to naopak :-)

V neděli se jelo na mši svatou dolů do Deštného. Tam je naopak hezky zachovalý kostel. Naše pražská skupina se ujala zpěvu jak při mši tak také po ní jednou tématickou písničkou o raketě při rozloučení s naším panem astronomem. Odpoledne se dala dohromady skupina cyklovýletníků, která vyrazila do okolí. Vedl nás tamější hajný, který také vyhrál náš sobotní závod. Zastavili jsme se také u jedněch moc fajn lidí na farmě. Ukázali a dali nám pochovat zvířata a pak nám v klasické světnici s kamny uprostřed nabídli lipový čaj. Po návratu na Vesmír se pak ještě speciálně naše skupina sešla s paterem Tomášem Hoffmannem, který tam působí.

V pondělí jsme vyrazili na túru: někteří opět na kolech, ostatní se k horám přiblížili auty, aby pak závěrečné stoupání absolvovali pěšky. Naším cílem byla kaple na hřebeni, kde jsme slavili mši svatou. Na zpáteční cestě jsme se ještě zastavili v Neratově, podívat se na kostel, který byl také donedávna troskou. Poté, co byl do místní farnosti přidělen pater Suchár, který do společenství a do práce na kostele zapojil i mnoho dalších lidí (mezi nimi i bývalé narkomany a bezdomovce...), se však mnoho věcí změnilo a dnes už má chrám nádhernou střechu se skleněným hřbetem, tak si umíte představit to prosvětlení! Večer na Vesmíru se pak předvedla část skupiny VeKa neboli Vesmírná Kapela, která v nedaleké chatce zkoušela muziku. Po ní hovořil pater Tomáš o svém působení v Iráku, kde byl před několika lety jako vojenský kaplan. Síla... Závěrem dne povídala jedna mladá školská sestřička z Prahy o zasvěceném životě. Následující dopoledne bylo zase hlavním tématem manželství.

Na rozpróudění myšlenek jsme si však nejdřívě pustili italský film *Caso mai*. Přeloženo něco jako "Možná někdy". Strašně pěkně udělaný.

A vřbec: celý to bylo moc krásný...

Takže zbývá poděkovat zvláště Bohu a potom všem, kteří o nás pečovali na Vesmíru i těm, kteří se za nás modlili!

František Kucharský a David Žofák

VÝCHOVA A SPIRITUALITA

RODIČE NA JEDNIČKU

Rodiče mohou přetvořit dítě typu „nejde mi to“ na dítě „jde mi to“ jednoduchou strategií.

Je třeba povzbuzovat děti, aby čelily rizikům, přebíraly zodpovědnost přiměřenou jejich věku a dovedly se rozhodovat. Na příklad sedmileté dítě si dovede vybrat oblek, který je vhodné si obléknout. Mělo by zvládnout pořádek ve svém pokojíku a ustlat si postel. Děti potřebují být samostatné, aby tak vzrostla jejich úcta k sobě. V tom smyslu je můžeme povzbuzovat. „Jak si to představuješ?“ „Co si o tom myslíš?“ „Co na to říkáš ty?“

Děti je třeba milovat takové, jaké jsou, dovolit jim projevit vlastní individualitu. Děti nemají „za každou cenu“ uspokojit všechna očekávání svých rodičů. Ani nemají uskutečnit sny, které nemohli rodiče realizovat. Děti se musí stát samy sebou. Pro rodiče je nádherným překvapením, když objeví u svých dětí nečekané vlohy a vlastnosti.

Umějme děti pohladit, obejmout, být s nimi, považovat jejich společnost za šťastnou chvíli. Rodiče by měli umět vyšetřit čas a naučit děti číst dobré knihy, zahrát si s nimi fotbal nebo jinou oblíbenou hru, projevit soucit, když si odřou koleno, vyprávět si s nimi o filmu, který právě viděly.

Vyhýbejme se tomu, aby se děti vyjadřovaly jen v negativních pojmech, podceňovaly se a podléhaly znechucení. Dítě, které si často stěžuje, ve skutečnosti si myslí: „Nejsem rád tím, kým jsem, ani mě neuspokojuje mé prostředí.“ Kdo se domnívá, že je „nešika“, obyčejně se jím stane.

Povinností rodičů je co nejvhodněji bojovat proti sebepodceňování tím, že děti učí pozitivnímu postoji k životu v jeho celistvosti, i když dosud se všechno nedaří nejlépe.

Pamatujme, že pochvala je vždy účinnější než kritika. Podle jednoho japonského odborníka by mělo být povzbuzení vůči potrestání v poměru 5:1. To znamená, že dítě, které jednou za den potrestáme, bychom měli tentýž den pětkrát odměnit nebo pochválit. Děti, které často kritizujeme, se lehce znechutí a stanou se lidmi s nedostatečným sebevědomím.

Pomáhejme dětem kontrolovat povahu. Temperament se často podobá zlému ďáblu, který v nás přebývá a „nutí nás“ konat věci, za které se potom stydíme. Rodiče musí děti učit tohoto „nepřítele“ kontrolovat. „Můžeš se rozčilovat jen nad sebou, ale nesmíš ubližovat sestřičce nebo bráškoví. To se nesmí. Dobře si to pamatuj.“ V těchto případech se může velice dobře uplatnit tatínek.

V dětech je třeba probouzet nadšení pro život. Ve šťastné rodině by neměly nikdy existovat chvíle „nudy“.

Cílem výchovy je osvojení si soběstačné a zodpovědné osobnosti.

Bruno Ferrero

ROZHOVOR S ELIASEM VELLOU O ZRANĚNÍCH DUŠE I.

Když jsme se letos druhého dubna dozvěděli, že nás opustil papež Jan Pavel II., ztichl svět. Jak jste tyto okamžiky prožíval vy a jaký odkaz podle vás Svatý otec zanechal?

Když zemřel Jan Pavel II., byl jsem právě v Indii, kde jsem vedl seminář. A stejně jako celý svět, procházel jsem i já jeho nemocí krok za krokem spolu s ním. V pontifikátu Jana Pavla II. je mnoho věcí, které na mě udělaly velký dojem. Dvě věci se mne ale zvlášt' dotkly. Bylo to především otevření milénia. Pamatuji si, jak Svatý otec představil sám sebe jako starého člověka, který stojí u brány Svatopetrské baziliky. Ježíš říká: „Já jsem dveře.“ V trpícím těle starého papeže jsem viděl trpící lidstvo. Viděl jsem papeže objímajícího Ježíše, který je dveřmi našeho života. Druhý velký dojem na

mne Jan Pavel II. udělal, když stál naposled před davem na Svatopetrském náměstí. Zdravil zástup lidí a jakoby jim říkal: „Já trpím spolu s vámi.“ Myslím, že Svätý otec navždy zůstane ikonou i vzorem toho, jak má člověk trpět.

Jednou z vašich služeb je služba vnitřního uzdravování. Můžeme někde na této zemi najít člověka, který by nebyl vnitřně zraněný a tuto službu nepotřeboval?

Rád bych vám krátce převyprávěl příběh, který pochází z Číny. Jedna žena oplakávala svého syna. Šla za svätým mužem a prosila ho, aby jí dal nějakou rostlinu, která by syna vrátila zpět do života. On jí odpověděl, že k tomu potřebuje hořčičné semínko. To však může získat pouze od rodiny, která nikdy neprožila žádné těžkosti nebo smutek.. A když pak tato žena chodila od jedné rodiny ke druhé, zjistila, že všichni prošli nebo procházejí nějakým zármutkem... Tato čínská legenda končí tím, že žena začala pomáhat trpícím lidem, a tak zapoměla na své vlastní trápení. To je realita. Nikdo z nás nemůže říct, že neprožívá smutek nebo že ho nebude prožívat v budoucnosti. Smutek obvykle přináší strach, úzkost, někdy zoufalství, hněv - a toto všechno působí rány. Vnitřní uzdravení pak znamená, že na tato zranění položíme Ježíšovy ruce a necháme se jím uzdravit. Neznám žádného člověka (ani si ho neumím představit), který by v nějakém období svého života nepotřeboval vnitřní uzdravení.

Člověk potřebuje uzdravení ve všech aspektech. Ať už fyzické, psychické, psychologické či duchovní. My mluvíme právě o duchovním uzdravování. Jaké jsou nejčastější příčiny zranění?

Často se díváme na člověka jen zvnějšku. Vidíme rozhněvaného, násilnického, vystresovaného, depresivního či odmítnutého člověka. Ne vždy si uvědomíme, že to, nač se díváme, má svůj kořen, který může být duchovní nebo psychický, a že jeho počátky sahají až do období našeho početí či dětství. Komplex méněcennosti může mít například svůj kořen v rodině, ve které byl člověk už jako malé dítě odsouván bokem a kritizován za každou maličkost. Může se také stát, že hněv, který stále cítíte, má svůj původ v hněvu, který jste měli vůči svému otci, protože byl na vás příliš přísný. Měli bychom se snažit zkoumat, proč se chováme takovým způsobem a ne jiným. Pokud najdeme kořen, můžeme procházet terapií a jednou a navždy tento kořen vytrhnout, zničit. Tímto způsobem začíná naše vnitřní uzdravení.

Je za tím většinou jen jeden kořen, od kterého se odvíjí zranění, nebo je jich mnohem více?

S růstem a dospíváním přibývají další zranění, další rány, které se akumulují. Je to jako když se díváme na rostlinu. Pokud ji vytrhneme, má vždy jeden hlavní kořen, z kterého vyrůstá více malých kořínků, tvořících kořenový bal. Stejně tak i naše chování je přímo nebo nepřímo spojeno s hlavním kořenem. Ve skutečnosti v našem životě neexistuje pouze jeden kořen, ale více kořenů, které musí být odstraněny.

P. Elias Vella OFMCon se narodil roku 1941 na Maltě. Před deseti lety byl pověřen tamním biskupem sloužit jako exorcista. Od té doby jezdí po celém světě evangelizovat. Je členem americké Asociace křesťanských terapeutů.

pokračování příště...

převzato z www.cho.cz

MODLITBA K DUCHU SVATÉMU

Duchu svätý, uznávám, že Tě málo vzývám a že se tobě i tvému tajemnému působení jen málo odevzdávám. Občas vnímám, že všechno pronikáš, ale jindy se mi zdá, že ses vzdálil. Ty jsi ale nezbytně nutný pro to, abychom mohli hlásat evangelium: vždyť bez tebe jsou naše slova prázdná, naše snahy se mění v plané pokusy a naše působení nemá žádný výsledek. Jak bych mohl přinášet svým bližním spásu, když nejsi se mnou?

Dej, ať vnitřně pochopím, že jsi nezbytně nutný a že tě nutně potřebuji, abych mohl být svědkem a hlasatelem evangelia.

Dej ať pochopím, že jsi mi nablízku, i když se zdá, že Kristovo evangelium nechce nikdo přijmout, a vlij do mého srdce pokoj a upevni mou odvahu nepolevovat v setbě Božího slova.

Dej mi jistotu, že ode mne žádáš setbu a sám se postaráš o úrodu, protože ty sám dáváš setbě vzrůst a dozrát podle svých plánů.

Především mi dej jistotu, že jsi se mnou v každém okamžiku mé apoštolské práce, abych neztratil ze zřetele, že žádná setba není zbytečná, ačkoli v mnoha případech bude její plody sbírat někdo jiný, a že vytoužené plody své i tvé práce budu moci určitě spatřit v nebi. Amen.

z Lectio divina

BOHOSLUŽBY, SVÁTKY, FARNÍ PROGRAM

SLAVNOST TĚLA A KRVE PÁNĚ:

- se bude slavit při mši svaté v 18 hod ve čtvrtek 7. června v kostele Sv. Rodiny, mše svatá u sv. Martina v 17.30 nebude

POŘAD BOHOSLUŽEB V ŘEPSKÉ FARNOSTI (případné změny uvedeny pod tabulkou)	
KOSTEL SV. RODINY NEDĚLE – 9⁰⁰ (3. v měsíci s kytarovým doprovodem) Pondělí – 16 ⁰⁰ Středa – 16 ⁰⁰ Pátek – 18 ⁰⁰ Sobota – 18 ⁰⁰ (<i>s nedělní platností...</i>) mše spojená s nešporami	KOSTEL SV. MARTINA NEDĚLE – 7⁴⁵ Úterý – 17 ³⁰ Čtvrtek – 17 ³⁰

vydává:	Ř.k. farnost u kostela sv. Martina v Řepích, Galandova 1199, 163 00, Praha 6
redakce:	Mgr. David Žofák náklad: 170 - 200 ks, neprodejné
uzávěrka:	do středy posledního týdne v měsíci (zašlete na: farnostrepy@tiscali.cz nebo předejte pas.as.D. Žofákovi osobně)
kontakty:	o.Daniel: 603 475 056; as. David: 603 894 989, 235 302 058, david.zofak@tiscali.cz ; http://farnostrepy.klenot.cz